

- 483 -

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

483

Visa.

1

Där bodde en herreman

han var så god emot våra.

Han gav mig en tocke i lön.

Alla ville veta,

vad tocken kunde heta.

Och tocken hette Gullekrans

och gården hette Ve ifrån Östanbyar

Östandalar

Tjo-falleri-fallerej!

Där bodde en herreman

han var så god emot våra.

Han gav mig en gås uti lön.

- 1 -

Och alla ville veta,
vad gåsen kunde heta.
Och gåsen hette Långehals
och tocken hette Gullekrans
och gården hette Ve från Östanbyar
Östandalar.
tjo-falleri-fallerej.

Där bodde en herreman
han var så god emot våra.
Han gav mig ett får uti lön
Alla ville veta,
vad fåret kunde heta.
Och fåret hette Trippetrapp
och gåsen hette Långehals
och tocken hette Gullekrnas
och gården hette Ve ifrån Östanbyar

Östandalar

Tjo-falleri-fallerej!

Där bodde en herreman

han var så god emot våra.

Han gav mig en so uti lön.

Alla ville veta

vad soen kunde heta.

Och soen hette Rytteratt

och fåret hette Trippettrapp

och gåsen hette Långehals

och tocken hette Gullekrans

och gården hette Ve ifrån Östanbyar

Östandalar

Tjo-falleri-fallerej!

Där bodde en herreman
han var så god emot våra
Han gav mig en ko uti lön.
Alla ville veta
vad koen kunde heta.
Och koen hette Mjölkesnapp
och soen hette Rytteratt
och fåret hette Trippettrapp
och gåsen hette Långehals
och tocken hette Gullekrans
och gården hette Ve ifrån Östanbyar
Östandalar.
Tjo-falleri-fallerej!

183

Där bodde en herreman
han var så god emot våra.
Han gav mig en stut uti lön.
Alla ville veta

vad stuten kunde heta.

Och stuten hette Krummelill

och koen hette Mjölkesnapp

och soen hette Rytteratt

och fåret hette Trippettrapp

och gåsen hette Långehals

och tocken hette Gullekrans

och gården hette Ve ifrån Östanbyar.

Östandalar.

Tjo-falleri-fallerej!

Där bodde en herreman

han var så god emot våra.

Han gav mig en häst uti lön.

Alla ville veta

vad hästen kunde heta.

Och hästen hette Travalätt

och stuten hette Krummelill

483

och koen hette Mjölkesnapp
och soen hette Rytteratt
och fåret hette Trippettrapp
och gåsen hette Långehals
och tocken hette Gullekrans
och gården hette Ve ifrån Östanbyar
Östandalar.
Tjo-falleri-fallerej!

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ack, kära Maria, du, öppna för mig,
och låt mig ej utanför stå,
den ryåligt kalla, den nordiska vind,
den ryser från topp och till tå,
vad skadar det dig,
om du öppnar för mig,
snart höra vi fåglarnas ljuvliga skrik
Maria, öppna för mig.

Vad är det för jämmer och ynkeligt tal,
du står här och bråkar med mig,
Jag ber dig genast från dörren att gå
du störer min nattliga frid.
Gå genast därhän
du trolösa vän,

jag mig har utkorat en annan till vän
gå bort,men kom aldrig igen.

483

Är detta min Maria,som svarar mig så
som förr mig har varit så kär.
Av sorg och bekymmer jag knappast kan gå,
jag vet ej vad orsaken är.
Jag vet intet nu,varken tid eller stund
att jag haver gjort dig det minsta emot
varför är du bliven så vred.

Ack,kära min gosse,
förlåt mig mitt skämt,
jag därom så hjärtligen ber.
Hur kunde du tro,att jag har dig förglömt
Du för mig har varit så kär,
Kom intill min barm,
min säng är så varm.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

9

Jag hoppas att mor ej skall väckas av larm,
Kom låt mig få kyssa dig nu.

483

483

Om dagen vid mitt arbete
är du uti mitt sinn,
om natten uti sömnen
är du i drömmen min,
om morgon när jag vaknar
vemsaknar jag väl då?
Jag saknar lilla vännen
som är långt härifrå.
/.ja,härifrå/.

En sjömanskona är
till världen född olycklig,
när hennes vän är borta

är glägjen allt förbi.

När andra de sig fröjda

i sina unga dar

går hon förliden suckar

vart hon går

ja vart hon står

ja vart hon går.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

483

11

- 485 -

Kärleksvisa.

12

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

489

Jag önskar mig en visa kunna sjunga
för dig min lilla vän som jag har hjärteligen kär.
För flickor både raska unga
jag älskar eder alla, men jag stannar litet här.
En flicka har jag utvalt ibland alla,
den som jag tänkt av hjärtat skall bli min,
fast många (finns?) som velat henne klandra
så haver hon bedragit både hjärta och sinn.

Kom helige ande, hjälp mig vaka
och bedja Gud fader om en uppriktig vän.
En fågel han haver och en maka,
så glädligt han sjunger, när sen han träffar den

- 12 -

Ja,även skall jag bedja och lova
att ensam uti världen jag går,
på himlafaderns armar vill jag sova
och alla mina sorger han på sitt hjärta bär.

483

13

Ack,sötaste vän du mig svara
jag klappar på ditt hjärta med raderna få,
om du min lilla vän ville svara
och vill du det inte så svara mig ändå.
Så får jag uppsöka mig en annan,
kanhända jag din like aldrig får,
men skulle jag den sorgekalken dricka
så får jag till slutet heller ensammen gå.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Min vän,här på orden jag sjunger,
du är väl en yngling,men jag råder dig ändå
jag är som du till åren rätt unger,
men världen är farlig den vi skall genomgå.

Många som ställa ut sin snara
de tänka på att fånga dig däri,
men flicka lilla tag dig tillvara,
bed Herren Gud om hjälp så går det lyckligt för dig.

483

Om denna visan kunde dig behaga,
så skulle jag väl sjunga till dess jag bleve trött,
och om jag dig i famnen finge taga
och vila på din arm till dess jag sover sött,
då sluppe jag all sorg och all kvida
då hade all min önskan slagit in,
ack, om jag finge vila vid din sida
och sedan dig klappa på din rosenröda kind.

Men fattigdom förhindrar så många
ja, fattigdom det haver också blivit min lott.
För motgång gör dagarna så långa
men jag är helt förnöjder med den delen jag har fått,

så beder jag,han gåvorna utdelar

han ger mig vad som bäst och nyttigt är

han hindrar och avvänder allt vad som skadeligt är.

LUNDS UNIVERSITET'S
FOLKMINNESARKIV

St
H. O. P. S.
albo h. d.

483 -

synfar
Maria Trausner

Kyrkepiltens. ¹⁶

483

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

När Vitaby kyrka var färdigbyggd och synen var avslutad,
tog syningsmännen den första mänska de mötte på hemvägen
släpade henne till kyrkan, dödade henne och begravde henne
under kyrkan. Hon blev kyrkopilt och skulle vakta kyrkan.
Vart år får hon en ny medvaktare, den som först dör under
året får nämligen hjälpa till att vakta till nästa nyår.

Glosoen.

483

17

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Glosoen var ett hemskt odjur som löpte omkring på vägarna om nätterna. Mötte hon en mänske rusade hon emot henne och skar henne mitt av med sin skarpa rygg.